

**Avgvstini Valerii, Veronensis Episcopi, De Rhetorica
Ecclesiastica Libri III. Perqvam Ervditi**

Valiero, Agostino

Coloniae, 1582

Qua ratione clericis agendum sit cum principibus, & subditis. Cap. XXXVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69050](#)

simi, vsum diuitiarum ignorantes, ad administrationem familiæ succedant ij, qui tutoribus egerent; quidam habitent ruri, qui ad danda consilia, & ad regendos alios essent aptissimi. Qua de re agens, splendidis verbis demonstrabit, Deum paterno imperio regere hunc mundū; in eius sapientia et paterna gubernatione acquiescedum: omnes dici posse reges, si seipso nouerint regere; omnes potentes, quia diuina gratia adiuti, possunt in sanctis virtutibus proficere; omnes nobiles, quia ad imaginem & similitudinem Dei effecti, fratres Christi, eius preciosissimo sanguine redempti, ad cælestem hæreditatem sunt vocati; omnes diuites, quia participes diuitiarum, & thesaurorum suorum fecit nos Christus cali et terra rex, & bonorum omnium Dominus.

Quia ratione clericis agendum sit cum principibus, & subditis.

Cap. XXXVIII.

AD MODVM raro, & fortassis nunquam clerici, quibus scribimus, coram regibus & principibus sermonem habebunt. Si quando verò id illis accideret, eos monemus, ut turpisimum adulatioonis vitium vitent: coram Regem non laudent, neque principes; id enim non decet ministros Christi; nec etiam in magna populi frequentia audebunt ipsi eos reprehendere, non quidem villo metu, aut vlla spe, sed nè mouere seditionem videatur, & populi auram aucupari. Si inciderit locus, explicans aliquod euangelium, aut epistolam B. Pauli, regias virtutes proponat, religionem, iustitiam, clementiam, fortitudinem, temperantiam, paterno amore subditos completi,

plexi, regium esse; populorum commoda spectare, nō sua, homines imaginem Dei gerētes in terris, exemplo & authoritate, præmio & pœna regere, subditos ad veras virtutes, ad cælestem patriam dirigere, seipsum in magna potestate vincere, esse virtutem heroicam, quam regibus necessariam sapientes viri putārunt. Quæcūm breuiter & dilucide temperato quodam genere dicendi vtens, dixerit; populi benè instituti esse, pluribus verbis docebit, amare regem, aut principes suos, eorum consilia semper in meliorem partem interpretari, legibus obtemperare, consilio, opibus, quantum neceſſe est, alacriter eos iuuare.

Quo modo commouendi sint rerum publicarum administratores.

Cap. XXXIX.

INTER auditores verbi Dei, plerūq[ue] in rebus publicis ad sunt multi, qui rem publicam administrat; cum quibus multo liberiū agendum est, cūm ipsi non semper præsent reipub. vt perniciosum sit, ipsos in ullam suspicione improbitatis adducere. Excitādi sunt hi ad politicas virtutes, sed maximè ad veritatem amādām, ad ineptas & malitiosas quasdam blanditiias vitandas: & ad eos sermonem conuertens orator sāpē, vt fecit B. Chrysostomus, cūm ad Antiochenos concionaretur, differat de vitando iuramento; cūm in rebus p[ro]p[ri]is sāpiissimè ad conciliandā sibi omnium, etiam improborum, benevolentiam, mendacij, & periurijs ciues in hominum animos illabantur. Excitandi sunt etiā maximè ad anteponenda publica commenda suis; matrem esse communem rem p[ro]p[ri]a. alumnam pacis,

K 4

sanc&